

Odwołanie wniesione w dniu 23 maja 2016 r. przez Sergia Spadaforę od postanowienia wydanego w dniu 7 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-44/15, Spadafora/ Komisja

(Sprawa T-250/16 P)

(2016/C 251/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sergio Spadafora (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- orzeczenie co do istoty w przedmiocie skargi wniesionej w pierwszej instancji i uwzględnienie wszystkich żądań, które wnoszący odwołanie już sformułował, w tym żądania naprawienia szkody według wyliczenia Sądu na zasadzie słuszności;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami obydwu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko postanowieniu Sądu ds. Służby Publicznej z dnia 7 kwietnia 2016 r., w którym w części odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną, a w części oddalono jako oczywiście bezzasadną skargę mającą za przedmiot w istocie, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) o nieuwzględnieniu kandydatury wnoszącego odwołanie na stanowisko kierownika wydziału „Doradztwa prawnego”, a po drugie, zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody materialnej wynikającej z daniem wnoszącego odwołanie z utraty szansy na zostanie wybranym na to stanowisko.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący pewnych uchybień postępowania przed Sądem ds. Służby Publicznej, przynoszących szkodę interesom wnoszącego odwołanie.
 - Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności w tym względzie, że zaskarżone postanowienie nie zawiera żadnej argumentacji dotyczącej rzekomo oczywistego charakteru braku podstawy skargi.
2. Zarzut drugi dotyczący ustaleń faktycznych rzeczowo nieprawidłowych w stosunku do okoliczności, jakie wynikają z akt sprawy.
 - Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności w tym względzie brak doświadczenia kandydata wyznaczonego na rozpatrywane stanowisko i błędną ocenę wymogu równowagi geograficznej oraz równoważności osiągnięć.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa Unii w zakresie, w jakim podczas fazy preselekcji kandydatów nie zostały zastosowane zasada niedyskryminacji ze względu na narodowość oraz zasada niedyskryminacji ze względu na język.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieprawidłowej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprawidłowej „kwalifikacji prawnej” żądania wnoszącego odwołanie, w ramach którego domagał się on od Sądu ds. Służby Publicznej stwierdzenia, że zaskarżona decyzja skutkuje nieważnością rozpatrywanego postępowania selekcyjnego od chwili, w której wystąpiła „stwierdzona niezgodność z prawem”.

**Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2016 r. – Steel Invest & Finance (Luksemburg)/Komisja
(Sprawa T-254/16)**

(2016/C 251/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Steel Invest & Finance (Luksemburg) SA (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: E. van den Broucke, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

Tytułem głównym:

— stwierdzenie, że Komisja Europejska popełniła wielokrotne błędy w ustaleniach i uchybiła obowiązkowi uzasadnienia przy kwalifikacji istnienia korzyści przyznanej w drodze pożyczki udzielonej przez Foreign Strategic Investment Holding à Steel Invest & Finance (Luksemburg), zarówno przy analizie porównywalności pożyczek Sumitomo i Rabobank, jak i przy stosowaniu Komunikatu z 2008 r. o stopach referencyjnych;

Pomocniczo:

— stwierdzenie, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ustaleniach zgodności pożyczki udzielonej przez Foreign Strategic Investment Holding à Steel Invest & Finance (Luksemburg) przyjmując, że komunikat z 2009 r. ustalający tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego nie miał zastosowania;

w każdym razie i w związku z powyższym:

— stwierdzenie nieważności art. 1 lit. a) decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 94 z dnia 20 stycznia 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.33926 2013/C udzielonej przez Belgię na rzecz Dufenco;

— stwierdzenie nieważności art. 2-4 decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one pożyczki udzielonej przez Foreign Strategic Investment Holding à Steel Invest & Finance (Luksemburg);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.